

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig at forelægge for det høje Lands-ting det af den højtærede Formand nu nævnte Lovforslag, saaledes som dette er vedtaget af det høje Folketing. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, er der i Folketinget fremsat Forslag til Lov om et Enhedspoliti. Der bestaar en særskilt Ordning for de sønderjyske Landsdele, og det foreliggende Forslag gaar kun ud paa at forlænge den for de sønderjyske Landsdele gældende Ordning i endnu et Aar, i hvilken Tid man tør formode, at den endelige Ordning vedrørende Enhedspolitiet gennemføres. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til en velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dernæst fulgte:

Anden Behandling af Forslag til Lov om økonomisk Udligning m. v. mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 529; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1517).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (V. Buhl): Der foreligger fra Udvalget tre Indstillinger, en Flertalsindstilling og to Mindretalsindstillinger. Flertallet indstiller Lovforslaget til Vedtagelse med enkelte Ændringer, medens Mindretallene begge gaar imod Lovforslaget.

Af Ændringsforslagene, der alle er stillet af Indenrigsministeren, er det mest betydningsfulde Nr. 4 til § 8, 3die Stykke, en Bestemmelse, der angaar Gentoftes Overgang til det københavnske Skattesystem. I Lovforslaget siges der om denne

Overgang, at den skal foregaa gradvis, og det er under Henvisning til dette Udtryk inden for Udvalget hævdet, at man maatte forstaa Bestemmelsen saadan, at Overgangen skulde ske enten i lige store Trin eller i hvert Fald i Trin, der paa det nærmeste var lige store. Inden for Flertallet er man af den Opfattelse, at det vil være rigtigst at holde Adgangen aaben til, at der paa det første Overgangstrin kan tages et større Skridt end paa de senere, idet det navnlig for de store Skatteydere i Gentofte gælder, at der er en meget stor Forskel paa Beskatningen i Gentofte og i København. Det maa derfor anses for rimeligt at udjævne en forholdsvis større Del af denne Forskel straks fremfor at gøre det paa de senere Trin. Om en saadan Fremgangsmaade vilde være forenelig med den nuværende Formulering, skal jeg lade være usagt. Vi har ment, at det rigtigste var, naar der var rejst en saadan Tvivl, da at fjerne den ved simpelt hen at lade Ordet „gradvis“ gaa ud, og det er det, der stilles Forslag om.

I Ændringsforslag Nr. 6 til § 10 er det endvidere fastslaaet, at der ved de foreløbige Afregninger, som skal finde Sted imellem Kommunerne, som Udgiftstal skal regnes med et Beløb, der udfindes paa Grundlag af Kommunernes Budgetter for vedkommende Regnskabsaar. Selve Beregningen af det foreløbige Udgiftstal maa i øvrigt foretages paa lignende Maade, som det er sagt i de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget ved dets Fremsættelse i Folketinget vedrørende det endelige Udgiftstal, saa at Beregningen sker i Overensstemmelse med en Opgørelse i Statistisk Aarvog for København, Frederiksberg og Gentofte, Aargang 1934, Afsnit 10.

Ved Ændringsforslag Nr. 7 indføjes under Lovforslagets Afsnit 5 en Paragraf, der giver nærmere Regler angaaende Udligningens Iværksættelse i 1937—38. Der vil herefter i dette Regnskabsaar kun indgaa i Kommunernes Regnskaber et Beløb, svarende til 80 pCt. af det for Aaret kalkulerede Udligningsbeløb. Endvidere er det fastsat i Bestemmelsen, at der af Kommunalbestyrelserne inden Udgangen af April Maaned ved en Behandling af Sagen skal træffes Beslutning angaaende de Ændringer i Overslagene, der er en Følge af Udligningens Iværksættelse, og at man ligeledes i Forbindelse hermed tager Beslutningerne om Skatteudskrivning op til fornyet Afgørelse.

Man har gjort mig opmærksom paa, at man paa Frederiksberg har en særlig Regel, der tillader, at man først træffer den ende-